

§ 25.

Dersom Eierne eller Besidderne af en Hauge eller Haugepart ville holde flere end een Hest pr. Mark, skulle de anmelde det for Syssemanden, af hvem Besidderne af de tilgrændsende Hauger derom skulle underrettes; og skulle da disse, dersom nogen Hest fra den Hauge eller Haugepart, hvori der ifølge det Foranstaaende holdes flere end een pr. Mark, trænger ind i deres Hauge, være berettigede til, naar de optage den og bringe den til Eieren, af denne at fordrø, foruden de nedennævnte Opbringerpenge, en Godtgjørelse af 1 Rd. for hver Gang, de saaledes bringe Hesten til ham. Bøgger Eieren sig ved at betale disse Opbringerpenge, har Bedkommende at forholde sig, som nedenfor i § 33 er bestemt.

§ 26.

Den, som i en Fælleshauge eier mindre end 1 Mark Jord, skal være berettiget til at forene sig med andre Lodsieiere i samme Hauge om at holde Heste i Forhold til, hvad de saaledes tilsammen eie, og forøvrigt i Overeensstemmelse med, hvad der foran er bestemt.

§ 27.

Den, der er berettiget til at holde Heste i en Hauge, kan, naar han ikke selv vil benytte denne Ret, bortleie Rettigheden til en anden for den Betaling, hvorom de kunne forenes.

§ 28.

Dersom Noget i en Hauge holder flere Heste, end han er berettiget til, er enhver i selve Haugen eller i Nabohauserne Lodtagen berettiget til at paatale Saadant, og bliver den Skyldige at idomme en Bøde af 10 Rd. til lige Deling mellem Angiveren og vedkommende Distrikts Tattigkæsse, hvorhos det bliver at paalægge ham, under en daglig Bøde af 16 S. at bortstæffe den ulovlig holdte Hest.

§ 29.

Den, som er berettiget til at holde Hest i Haugen, er ogsaa berettiget til, naar det er en Hoppe og den faaar Føl, at lade Føllet græssø med Moderen, indtil det er eet Aar gammelt; men efter den Tid gjælde de samme Bestemmelser med Hensyn til Føllet, som ellers ere fastsatte for udvogne Heste, medmindre Haugens Eiere og Brugere paa Grandestævne ved Kontrakt anderledes have bestemt.

§ 30.

Naar to eller flere Hauger grændse sammen, saa at det er vanskeligt at holde den ene Hauges Heste fra at løbe ind i een af de andre, kunne Haugernes Eiere — istedetfor at benytte den nedenfor i § 32 givne Bestemmelse — træffe Overenskomst om Græsningen af de Heste, som de hver især ere berettigede til at holde, og bestemme, hvilket Bederlag Besidderne af den Hauge, hvorfra Hestene vanskelig kunne holdes borte, skulle nyde af disse Eiere.

Dersom de, der besidde over Halvdelen af Marketallet i hver af de paagjældende Hauger, blive enige om en saadan Overenskomst, skal denne være gjældende for samtlige Lodtagere i Haugen og thinglases paa disse Bekostning.

§ 31.

Syssemanden skal hvert Aar ved Grandestævne i hver Bygd affordre Bygdemændene Oplysning om, hvormange Heste der holdes i Bygdens forskjellige Hauger, og derom gjøre Tilførsel i Politiprotokollen.

Enhver, der holder Hest i Haugen, kan da af Medeierne eller Medbesidderne i Haugen opfordres til at opgive, med hvilken Berettigelse han holder Hesten. Bøgger han sig ved at angive sin Berettigelse, skal han, dersom denne gjøres til Gjenstand for Eogsmaal, selv om han under dette beviser sin Berettigelse, dog idømmes Sagens Omkostninger samt den ved